

נטע שטהל

קינָה קטָנה

וְזֶה כְּבֵר בְּכִי
קָתַב
אוּרֵי צָבִי
עַל חֲרָבֹן אַחֲרֵי,
וְאֵין בְּפִחֵי כְּמוֹתָיו
לְחַבֵּר
קִינָה,
אוּלַי תִּחַנֶּנָּה
שׁוּב מִחֲדָשׁ
לְחַיּוֹת כְּאֵלוֹ לֹא קָרָה
כְּאֵלוֹ לֹא פְעוּרָה
תְּהוֹם חֲיִנּוּ,
שְׁפוּלֵי יִלְדוּתֵנּוּ,
מַעֲבָרִים
שֶׁל קִרְבָּה
וְמִי שֶׁם קוֹרָא
בְּשִׁקֵט הַנוֹרָא
קְבוּץ וּמְלוֹאוֹ
זוּעַק בְּקוֹל
דְּמָמָה
דְּקָה
שְׁלֹא נִשְׁכַּח

שְׁצַחֲקֵנוּ
כָּל כָּד

Neta Stahl

A Minor Lament

And this now is weeping,
Wrote Uri Zvi
On a different
Hurban
While I lack his power
Of elegy
Perhaps a mere plea:
To live again
as if what happened
never was –
as if
our lives' abyss
weren't agape,
childhood's contours,
corridors
intimate
and who's calling
out in the awful
silence?
An entire kibbutz
outright
shouts
in a still small
voice
do not
forget

We laughed
a lot

Translated by Zackary Sholem Berger